

Čj. UOOU-02557/14-8

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 23. května 2014 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost SALMA CREATIV TEAM s.r.o., se sídlem Raisova 1036/4, 460 01 Liberec, IČ: 25038851, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., nezabránil neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům osob a jejich možnému následnému zneužití, neboť dne 24. ledna 2014 došlo v ulici Pražská, Liberec, k nálezům výdejových dokladů a dohod o provedení práce za rok 2004 obsahujících osobní údaje 12 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo, dále k nálezům soupisek družstev z roku 1995 - 2000, obsahujících osobní údaje 124 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, a dále k nálezům inventur pohledávek, obsahujících osobní údaje 2 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, zpracovaných v souvislosti s činností účastníka řízení, které zde vyhodil do popelnice dne 24. ledna 2014 ...,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 50.000 Kč
(slovy padesát tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02557/14-3 ze dne 2. dubna 2014, který byl účastníku řízení, společnosti SALMA CREATIV TEAM s.r.o., doručen dne 11. dubna 2014. Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, Územního odboru Liberec, Obvodního oddělení Liberec-centrum, č. j. KRPL-9064-9/PŘ-2014-180515-SED, který byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen dne 6. března 2014, a který je součástí spisu správního řízení. Dne 30. dubna 2014 byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu Policie České republiky vyplývá, že dne 24. ledna 2014 došlo v ulici Pražská, Liberec, k nálezům výdejových dokladů a dohod o provedení práce za rok 2004 obsahujících osobní údaje 12 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo, dále k nálezům soupisek družstev z roku 1995 - 2000, obsahujících osobní údaje 124 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, a dále k nálezům inventur pohledávek, obsahujících osobní údaje 2 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, zpracovaných v souvislosti s činností účastníka řízení, které zde vyhodil do popelnice dne 24. ledna 2014 Konkrétní osobní údaje dotčených osob jsou uvedeny ve spisovém materiálu Policie České republiky, která nalezené listiny vrátila zpět dne 28. února 2014 jednateli účastníka řízení

V podaném odporu účastník řízení sdělil, že si je vědom svého pochybení, které bylo způsobeno nedopatřením při vyklizení kanceláře a stěhování, a že by uložená pokuta byla pro účastníka řízení likvidační, když je v současné době v tíživé finanční situaci. Dále účastník řízení požádal o prominutí uložené pokuty s tím, že za dobu jeho činnosti od roku 1990 se nedopustil žádného přestupku.

Správní orgán ve sdělení ze dne 16. dubna 2014 o zrušení příkazu a o pokračování správního řízení na základě včas podaného odporu současně účastníka řízení vyzval v souladu s § 50 odst. 2 správního řádu k předložení listin o jeho příjmech souvisejících s provozováním jeho činnosti za rok 2013 např. formou kopie přiznání k dani z příjmů právnických osob, příp. za rok 2014 formou kopie účetních dokladů apod.

Účastník řízení zaslal dopisem, který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 30. dubna 2014, „Výsledovku“ za období 1. ledna až 31. března 2014 a kopii výpisu bankovního účtu za březen 2014 s tím, že má odloženou povinnost podat přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2013 do 30. června 2014. Současně účastník řízení opakovaně požádal o prominutí uložené pokuty.

K předmětu řízení lze konstatovat, že účastník řízení je správcem osobních údajů subjektů údajů, jejichž údaje byly uvedeny v předmětných listinách zpracovaných v souvislosti s činností účastníka řízení, a jako takový je povinen dodržovat při zpracování osobních údajů povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., včetně povinnosti vyjádřené v § 13 odst. 1 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení je správce osobních údajů povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., např. vyhozením listin do popelnice, což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu.

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. platí, že právnická osoba, nebo fyzická osoba podnikající podle zvláštních předpisů, za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu).

Správní orgán přitom považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán proto na základě shora uvedeného posuzoval jednání účastníka řízení, tj. odložení listin do popelnice z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. V případě účastníka řízení došlo k vyhození listin do popelnice, což zcela jistě není běžným místem pro odložení listin s osobními údaji. Správní orgán má proto za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, a že nepochybně existovaly další možnosti, jak mohl postupovat, aby neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům zabránil např. skartací listin příp. kontrolou obsahu dokladů a znečitelněním osobních údajů.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů, když se současně účastník řízení k předmětnému deliktnímu jednání doznal.

K žádosti o prominutí sankce lze konstatovat, že pokud byl správní delikt spáchán a účastník řízení neprokázal ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., že za správní delikt neodpovídá, protože vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, nelze sankci neuložit.

K okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, pak správní orgán přihlíží při rozhodování o výši pokuty. Správní orgán předesílá, že dle jeho názoru ze zaslaných podkladů za 3 měsíce roku 2014 a výpisu bankovního účtu za 1 měsíc nelze komplexně zhodnotit finanční situaci účastníka řízení, nicméně současně je třeba konstatovat, že se v žádném případě nemůže jednat o sankci likvidační, zejména s ohledem na skutečnost, že účastník řízení následně může, v případě, že od něj nelze uloženou sankci vybrat najednou [§ 156 odst. 1 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád], požádat o rozložení její úhrady na splátky.

Při stanovení výše sankce bylo jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k tomu, že se jednalo o větší počet dotčených osob a dále k tomu, že doklady obsahovaly také rodná čísla jako obecné identifikátory osob a jejichž zneužití mohlo závažným způsobem narušit soukromí dotčených subjektů údajů. Jako k polehčující skutečnosti bylo přihlédnuto k tomu, že se účastník řízení k protiprávnímu jednání doznal a že nebylo prokázáno další neoprávněné zpracování osobních údajů. Na základě shora uvedeného byla uložena sankce při dolní hranici zákonem stanovené sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 23. května 2014

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností